

ROMMELTOM 'T ACHTEROM

Volkskomedie in vier bedrijven

door

CEES V. BROEKHOVEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ROMMETOM 'T ACHTEROM** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CEES V. BROEKHOVEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **19** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Willem Verbiest: - Verteller van het verhaal.
Riet Verbiest: - Uitbaatster van een café.
Willem Verbiest: - Haar zoon.
Rienus de Kort: - Bijgenaamd Rooie Rienus.
To: - Zijn vrouw.
Mientje: - Hun dochtertje.
Kees van Tilburg: - Een kameraad van Rienus.
Sjaan: - Zijn vrouw.
Mieke: - Hun dochtertje.
Pietje: - Hun zoontje.
Marie Verdult: - Een buurvrouw van Kees en Sjaan.
Jan Dietvorst: - Een venter in garen en band.
Meneer Goedegebuure: - Een rijke handelaar van Zeeuwse afkomst.
Thijs Timmermans: - Een praatjesmaker.
Lena: - Zijn vrouw.
Koos: - Hun zoontje.
Kaatje: - Hun dochtertje.
Anna Bruijs: - Een buurvrouw.
Nellie Provoost: - Het vriendinnetje van Willem.
Piet Musters: - Een buurman. (fig.)
Co Franken: - Een buurman. (fig.)
Een politieagent: - (fig.)

Alle overeenkomsten en/of gelijkenissen van ten tonele gevoerde figuren met bestaande personen berusten geheel op toeval!

OPMERKINGEN:

De plaats: - Rommetom 't Achterom speelt zich af in en rond het café van Riet Verbiest. Een gezellig buurtcafé in een volkswijk ergens in een kleine provinciestad in het zuiden van het land. Maar kan na enkele tekstaanpassingen gesitueerd worden in iedere plaats in Nederland of Vlaanderen. De carnavals scène kan bijvoorbeeld veranderd worden in een kermis scène of een ander volksfeest.

De tijd:

Eerste bedrijf: augustus 1928.

Tweede bedrijf: 30 december 1928.

Derde bedrijf: 31 december 1928.

Vierde bedrijf: februari 1929.

De taal:

Alle figuren van deze volkskomedie kunnen in principe dialect spreken. Eventueel met uitzondering van: Thijs, Lena, To, Goedegebuure en Willem Verbiest, de verteller.

Willem Verbiest: - De persoon Willem Verbiest komt in twee gedaanten voor in deze volkskomedie.

1. De verteller. Een man op hoge leeftijd, die een episode uit zijn jeugd vertelt.

2. De scholier. Een jongeman, zoon van Riet Verbiest.

ROMMETOM 'T ACHTEROM: Deze volkskomedie werd gebaseerd op DE STER, een volks-Kerstspel, dit spel werd in 1991 uitgegeven door toneeluitgeverij VINK b.v. te Alkmaar

EERSTE BEDRIJF

(zaallicht uit. Voordoek open. Licht op Willem Verbiest, de verteller. Hij groet het publiek)

WILLEM: Goedenavond. Mijn naam is Verbiest. Willem Verbiest. Ik ga u vanavond een verhaal vertellen. Een verhaal over gewone mensen. Mensen zoals u en ik. Waarom? Ik weet het niet. Zomaar. Misschien omdat ik, in de jaren dat ik als onderwijzer voor de klas stond, zoveel verhalen heb verteld over mensen die zover van ons af staan. Mijn verhaal gaat niet over de geschiedenis van de stad, maar over de mensen die er woonden. Ik ben geboren op zestien april negentienhonderdtwaalf. Mijn vader heb ik nooit gekend. Hij is aan een longontsteking gestorven toen ik twee jaar oud was. Mijn moeder heb ik wel gekend. En hoe! Riet Verbiest heette ze, geboren Franken. Zij is nooit hertrouwd. Zij heeft altijd prima voor mij gezorgd. Zij had een café in een van die gezellige buurten die we vroeger nog in de stad hadden, laten we maar zeggen 't Achterom. Als kind denk je vaak dat alles blijft zoals het is. Kleine gebeurtenissen, zoals een verhuizing van goede bekenden, maken dan grote indruk. Het is augustus negentienhonderdachtentwintig. Ik zal dat jaar nooit vergeten. Ik was voor het eerst van mijn leven tot over mijn oren verliefd. Nellie heette ze. Nellie Provoost uit het Londonstraatje. Mijn moeder was er niet voor..... *(af. Een straat. De bewoners staan in groepjes en praten met elkaar. Zij keren zich tot het publiek en zingen)*

ALLEN *(a)*: De mooiste plek van d' hele stad is hier, neem dat maar aan. Want iedereen kent iedereen, hier ga ik nooit vandaan. *(b)*: We zijn niet arm, we zijn niet rijk. Een straatje in een Bergse wijk. Da's hier, 't Achterom. *(gedurende de volgende dialogen zijn de bewoners bezig met werkzaamheden. De straat wordt geveegd, er worden boodschappen gedaan, een handkar wordt voortgeduwd en weer anderen staan in groepjes met elkaar te praten. De kinderen doen een tikspelletje. Willem Verbiest en Nellie staan met elkaar te praten. Van een afstandje worden zij door Riet gadegeslagen. Dan gaat Riet naar de twee jonggeliefden)*

RIET *(bazig)*: Zou het geen tijd worden om naar huis te gaan?

WILLEM: Nog even.

RIET: Nee, je moet je koffer nog inpakken. Dag Nellie, ga maar gauw naar huis. Willem heeft geen tijd. *(Nellie gaat terug naar de groep)*

WILLEM *(verslagen)*: Moeder.

RIET: Opschieten. (*Willem kijkt om zich heen. Hij ziet Nellie en gaat naar haar toe, Riet gaat naar Lena*) Nou, Lena, ik zal je wel niet meer zien. (*geeft Lena een hand*) Ik zou zeggen, het allerbeste en laat nog eens wat van je horen.

LENA (*triest*): Dag, Riet, het allerbeste.

RIET: Morgen is het toch zo ver, is het niet?

LENA: Ja, ja.

RIET: Rotterdam is een mooie stad om te wonen.

LENA: Het zal wel, als jij het zegt.

RIET: Een prachtige stad.

LENA: Ben je er al eens geweest?

RIET: Dat niet. Maar als je de mensen er over hoort praten, kan het niet anders dan dat het zo is.

LENA: Ik ben er toch niet gerust over. Ik moet het eerst allemaal nog zelf zien. Maar ja, je kent Thijs.

RIET (*met een veel betekende zucht*): Ja, wat die in zijn kop heeft zitten, zit niet ergens anders. Nou, ik ga weer verder. Het gaat je goed, Lena. Tot ziens, hoor. (*Riet gaat terug naar de groep. De bewoners zingen zacht het refrein (a). Na de zang komt Thijs naar Lena*)

THIJS: Ik ga nog even goedendag zeggen bij Riet Verbiest.

LENA: Moet dat nou echt nog een keer vandaag? Ik bedoel dat heb je gisteren toch ook al gedaan.

THIJS: Ik moet nog even iets regelen. Ga maar naar huis en bemoei je er niet mee.

LENA: Maak het niet te lang. We moeten nog goedendag gaan zeggen bij tante Til Nuijten.

THIJS: Ga nou maar. (*gaat terug naar de groep. Lena kijkt even onwennig om zich heen. Dan komen To en Sjaan naar haar toe*)

SJAAN (*medelijdend*): Hoe gaat het nou?

LENA (*triest*): Ach, wat zal ik zeggen, Sjaan.

SJAAN: Vannacht is het de laatste keer dat je in Bergen slaapt.

LENA (*zucht*): Ja.

TO: O, je ziet er nog al tegen op, geloof ik. Kom, meid, je moet niet bij de pakken neer zitten. Daar schiet je allemaal niets mee op.

SJAAN (*verbaasd*): Moet je haar horen. Jij hebt makkelijk praten. Jij gaat niet verhuizen.

TO: Het is toch zeker zo. Thijs krijgt een mooie baan in die timmerfabriek.

LENA (*triest*): Ik zal jullie allemaal zo missen.

SJAAN: Weet je wat: We komen wel eens naar jou toe. Dat is leuk, vind je ook niet, To? Je snapt natuurlijk wel dat we daar even voor

moeten sparen. Maar dan komen wij, To en ik, met de trein naar Rotterdam. Dan kunnen we alles eens bekijken in zo'n grote stad.

TO: Sjaan, zever niet zo.

LENA: Lopen jullie nog even met me mee om koffie? Thijs is nog even bij Riet Verbiest goedendag gaan zeggen. Voor de laatste keer gelukkig.

TO: Dacht jij nou werkelijk dat er in Rotterdam geen cafés waren?

SJAAN (*oprecht geschrokken van de gedachten*): O, nou, Lena, pas maar op. En nog eens veel slechte cafés ook. Denk maar eens, in zo'n grote stad.

LENA (*bezorgd*): Zou je denken, Sjaan?

SJAAN: Wat dan. Ik zal je eens vertellen. Vorige week heb ik....

TO (*valt haar in de rede*): Sjaan, zever niet zo.

LENA: Kom, laten we maar gaan. Het kan nog wel even voor het eten.
(*de drie vrouwen keren terug naar de groep. De vijf kinderen komen al spelend naar voor*)

PIETJE (*gemeen tot Mientje en Mieke. Wijst naar Koos en Kaatje*): Moet je daar ze nu zien lopen.

MIENTJE (*ruzie zoekend*): Stadse stoepschijters.

MIEKE (*idem*): Wat zijn ze verwaand nu ze naar Rotterdam gaan verhuizen.

KAATJE (*blijft rustig*): Loop naar de maan.

PIETJE (*imiteert*): Loop naar de maan.

KOOS (*tot Kaatje*): Ze zijn alleen maar jaloers.

MIENTJE: Moet je hem horen, de snotneus.

MIEKE: Wat zullen ze daar uitgelachen worden.

PIETJE: Om hun vader die altijd in het café zit.

MIENTJE: En altijd zat naar huis komt.

MIEKE: En ze zijn zo arm als de luizen. Moet je ze nu toch eens zien.

KAATJE (*dreigt haar geduld te verliezen*): Als je nou je mond niet houdt, dan zal ik je eens wat laten voelen, vuile Bergse trut.

MIEKE: Durf dat nog eens te zeggen.

KOOS (*moedig*): Vuile Bergse trut.

MIENTJE (*tot Mieke*): Maak je toch niet zo druk om zo'n stoepschijter.

PIETJE: Kom, laat ze maar. In de stad zullen ze hen wel te pakken nemen.

MIENTJE: Ga je vader maar uit het café halen.

MIEKE: Kom we gaan naar huis. (*Mientje, Mieke en Pietje gaan terug naar de groep*)

KOOS (*roept hen overmoedig na*): En morgen gaan wij lekker met een echte vrachtauto naar Rotterdam. En niet met zo'n stom hondekarretje van hier.

KAATJE (*neemt hem mee naar de groep*): Kom nou maar. (*de bewoners zingen nog eenmaal het refrein (a) en het couplet (b) tijdens het af gaan zingen zij nog eenmaal refrein (a). Dan volgt een black-out en het changement naar het café-interieur. Als het licht opkomt, staat Riet Verbiest achter de tapkast Thijs en Rienus leunen tegen de tapkast. Kees zit aan een tafeltje*)

RIET: Ik zal je missen, Thijs.

KEES: Ja, ik ook. Nu moeten we iemand anders zoeken die niet tegen zijn verlies kan bij het kaarten.

RIET: Zeg, hoelang kaarten jullie nou eigenlijk al op de dinsdagavond?

RIENUS: Dat zal toch zeker al een jaar of tien zijn. Laat me eens even nadenken. Direct na de oorlog ben ik getrouwd en sinds die tijd kaarten we al.

KEES: Is dat al weer zo lang geleden?

RIET: Ja, Kees, de tijd staat niet stil en hoe ouder je wordt, hoe sneller het allemaal gaat.

THIJS: Rienus, is jouw vrouw het al gewend hier in de stad?

RIENUS: To? Die zou niet meer weg willen.

KEES (*hoofdschuddend*): Dat kan ik me nou toch niet voorstellen. Met jou getrouwd zijn en dan niet meer weg willen.

THIJS: Lena ziet erg tegen de verhuizing op.

RIET: Ja, allicht.

THIJS: In het begin zei ze maar niets. Ik dacht dat ze er wel blij mee zou zijn om weer terug naar Rotterdam te gaan. Maar de laatste tijd loopt ze maar steeds te janken.

RIET: Snap jij dat dan niet? Lena woont al zolang in Bergen, volgens mij weet ze niet beter. Wanneer is ze bij die van Nuijten komen wonen?

THIJS: Daar vraag je me wat. Dat weet ik niet precies, hoor. Ze was een meisje van een jaar of zes. Haar vader en moeder waren beurtschippers en die zijn toen verongelukt op de Nieuwe Waterweg. Nou, en die vrouw van Nuijten was een soort nicht of achternicht van haar moeder. Die heeft ze toen in huis genomen.

RIET: O, ja, dat weet ik nog wel. Ik was toen zo'n aankomend meisje.

KEES (*bekijkt Riet*): Je bent inderdaad flink aangekomen de laatste tijd.

RIET (*nijdig*): Ja, houd jij maar eens op met die flauwekul. Kijk jij nou maar naar je zelf want daar mankeert ook nog wel het een en ander aan. Wat zal het zijn, mannen? Een borrel? (*de mannen knikken instemmend. Riet schenkt de borrels in. Tijdens de volgende dialogen is Riet bezig met het poetsen van glazen of met een breiwerk*)

THIJS: Ik ga eerst even naar achteren. (*af*)

KEES (*hoofdschuddend*): Ik snap er niets van. Waarom gaat-ie nou verhuizen? Hij heeft het toch goed hier.

RIENUS (*fel*): Nou, wat heeft hij het hier goed. Armoe troef. Ze zien hem overal liever gaan dan komen. Vreemd dat-ie nog zo lang bij Goedegebuure heeft kunnen werken.

KEES: Ja, en dat snap ik ook niet. Hij is toch timmerman van zijn vak. Daar is toch een goede boterham mee te verdienen. Waarom werkt-ie dan als vrachtrijder.

RIET: Ja maar, Kees, wie wil hem nou hebben, zo'n socialist. Hij heeft toch nooit opgepast. Praatjes maken dat is het enige wat hij goed kan. Gouden bergen heeft-ie Lena beloofd en het arme schaap geloofde hem nog ook. Hij is echt zo'n gladde Hollander. Ik zie hem nog voor de eerste keer hier binnenkomen. Ze waren met zo'n hele groep soldaten uit het Markiezenhof.

RIENUS (*herinnert het zich. Vrolijk*): Ja, we hebben ze toen nog eens flink op hun mieter gegeven. Dat was met een beste kermisdag. Weet je nog, Kees? De marechaussees zijn hier toen nog binnen geweest.

KEES: En of ik dat nog weet. Maar Riet, nou kun je zeggen wat je wilt, To heeft Rienus wel geleerd dat-ie zijn handen moet thuishouden.

RIET: Zo is dat. Maar, affin, Thijs bleef maar achter Lena aanlopen. Iedere zondag ging-ie met haar kuieren. Ja, en toen de ooievaar moest komen, hebben die van Nuijten dat huisje aan de Nieuwe Markt voor hen gekocht.

KEES: Ja, da's waar. Iedereen verklaarde Nuijten voor gek. Ik weet nog wel in die tijd.... (*onderbreekt plotseling zijn verhaal want Thijs komt weer binnen. Rienus gaat bij Kees aan tafel zitten*)

THIJS: Zo, dat lucht op. Heb je al een borrel ingeschonken, Riet? Geef die mannen er ook nog één. (*Riet schenkt Kees en Rienus nog een Borrel in*) Dan zal ik ineens alles afrekenen.

RIET (*verbaasd*): Alles? (*pakt een lei van de tapkast en rekent even*) Eens kijken. Dat is niet mis. Zo, houd je maar vast. Drie gulden en vier centen.

THIJS (*geeft met een triomfantelijk gebaar een bankbiljet van tien gulden*): Alsjeblieft!

RIET: Heb je niet kleiner? Tien gulden nog wel. Ik weet niet of ik wel terug kan geven.

KEES (*lollig*): Heb je in het geldkistje van Goedegebuure gegraaid, Thijs?

RIENUS: Ja allicht, die heeft er toch genoeg.

THIJS (*plotseling fel*): Bemoeien jullie je er niet mee. Als die borrel je niet bevalt, dan laat je hem maar staan.

KEES (*gespeeld geschrokken*): O, nou, vreet me niet op.

RIET (*komt met het bankbiljet naar Rienus en Kees*): Hier moet je kijken, er zit een grote rode inktvlek op. Is het nou nog wel geldig?

THIJS (*luchtig*): Ja, allicht. Proost, mannen. Het zal wel de laatste zijn die je van me krijgt.

RIENUS: Hoezo? Je gaat de wereld toch niet uit?

KEES: Je zult in Rotterdam weer gauw genoeg een plekje gevonden hebben. (*maakt een drinkgebaar*)

RIET: Ik weet alleen niet of ze daar zo gemakkelijk zullen zijn. (*maakt een geldgebaar*)

THIJS: Alles is toch geregeld.

RIET: Ja, maar ik heb er wel lang op moeten wachten. Alsjeblieft, zes gulden en zes en negentig centen.

RIENUS (*lachend*): Ik denk niet dat ze jou zo gauw bloot zullen krauwen.

RIET (*fel*): Dat gaat jou niks aan, Rienus de Kort.

KEES (*opgewekt*): Proost, mannen. (*Goedegebuure komt binnen. Terwijl de dialoog doorgaat, bestelt hij met een gebaar een borrel. Hij blijft aan de tapkast staan en luistert met een half oor naar de gesprekken van de overige*)

RIET: Het zal al met al wel een hele verandering worden.

THIJS: Een verandering? Een verbetering. Laat ons nu toch eens eerlijk zijn. Wat moet ik hier nou? Hier heeft de tijd toch zeker tien jaar stil gestaan. In de stad zijn toch veel meer mogelijkheden. Winkels te kust en te keur, ziekenhuizen, deftige cafés, de tram, bioscopen en theaters.....

RIET (*valt hem in de rede*): En is dat allemaal gratis, Thijs?

THIJS: Luister nou, voor de kinderen is het toch ook veel beter in zo'n grote stad. Daar kunnen ze immers doorleren. Er zijn daar veel meer scholen.

RIENUS (*minachtend*): Scholen. Die hebben we hier toch ook.

THIJS: Er is daar veel meer keus.

KEES: Ja, maar daar moeten je kinderen wel de hersenen voor hebben.

THIJS (*geduldig over zoveel onbegrip*): Wat moeten die kinderen hier nou? Naar zo'n Muloschooltje? En dan? Dan moeten ze toch nog de stad uit om verder te leren.

RIET: Je bent nog al wat van plan met je kinderen.

THIJS: Of ze moeten in de fabriek gaan werken. Ik kan je wel vertellen hoe dat is. En voor de meisjes is het daar ook veel gemakkelijker. De dienstjes liggen hier ook niet voor het oprapen.

RIENUS: En Willem van Riet dan? Die wordt toch ook schoolmeneer?

THIJS: Maar hij zit wel buiten de stad op school, hé meneertje. Wat moet jij niet voor kost en inwoning betalen, Riet? Waar zit ie trouwens op school?

RIET (*verbaasd*): Onze Willem? Bij de eerwaarde broeders van Oudenbosch.

KEES: Wist jij dat niet?

THIJS: Ik niet. Dat is nog zo iets. Iedereen weet alles van elkaar. Het is allemaal zo bekrompen. Je kunt nog geen scheet laten of de hele buurt weet het.

KEES: Dat is toch gemakkelijk. Dan kun je op tijd je neus dicht knijpen.

RIET: Je weet tenminste wanneer je iemand moet helpen als het nodig is. Nee jongen, het zal jou niet meevallen in zo'n grote stad.

THIJS: Allemaal goed en wel, maar ik heb wel een vaste baan in een timmerfabriek.

RIENUS: Ja, daar moet ik je gelijk in geven. Dat is heel wat waard.

KEES: Het is alleen jammer dat Lena er niet zoveel zin in heeft.

THIJS (*luchtig*): Ach, die is dat zo gewend. Er gaat niets boven het wonen in een grote stad.

RIET (*hoofdschuddend*): Ach, jongen, hoe kom je daar nou bij. Die steden worden steeds maar groter. Je zult eens zien, er komt nog eens een tijd dat de mensen zullen vechten voor een huisje hier in 't Achterom of op de Dubbelstraat.

KEES (*lachend*): Ja, als we allemaal in een automobiel rijden, zeker.

THIJS: Nu je het daar toch over hebt, ik was vorige week in Roosendaal en daar zag ik me toch een auto rijden. Zo iets moois had ik nog nooit gezien. Moet je luisteren... (*het enthousiaste gesprek over de auto gaat in stilte verder. Het publiek ziet de opgetogen gebaren van de mannen. De dialoog gaat nu verder tussen Goedegebuure en Riet, die inmiddels is teruggekeerd naar de tapkast*)

RIET: Ik ben niet gewend om u hier zo maar op een doordeweekse dag in het café te zien, meneer Goedegebuure.

GOEDEGEBUURE: Dat is mijn gewoonte ook niet, vrouw Verbiest, maar je moet me even helpen.

RIET (*zeer verbaasd*): Ik?

GOEDEGEBUURE (*haalt zijn portefeuille uit zijn jaszak*): Ja, ik wil even dit briefje van honderd gulden wisselen. Anders moet ik helemaal naar het postkantoor lopen en zoveel tijd heb ik niet. Trouwens daar zijn altijd ogen die meekijken.

RIET (*met een hoofdgebaar naar de drie mannen*): Hier niet dan?

GOEDEGEBUURE (*met zekere minachting*): Die zijn volop bezig met dingen die ze toch nooit zullen hebben.

RIET: Ik zal even achter moeten kijken. *(gaat af. Het gesprek van de drie mannen wordt weer hoorbaar, Goedegebuure luistert nu ook mee)*

RIENUS: En je kunt natuurlijk ook gemakkelijk met de trein mee. Als je wilt ben je met een uur of twee in Bergen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto